

Değerli okurlarım, kurulduğu günden bu yana insan hakları ve demokrasi alanında serbetliği ve hür düşünme iradesini herkese ispat eden Birlik Gazetesi, değişik konu, haber, yorumlarıyla internet dünyasına, özellikle de Batı Trakya'ya bir yenilik getirdi. Şimdi diyeceksiniz ki, "başlık neeee, yazı neeee. Bakın anlatmaya çalışacağım. Ülkemiz Yunanistan'ın Başbakanı sayın Yorgo Papandreu, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın davetlisi olarak Erzurum'a gitti. Buraya kadar herşey normal. Devletler arası diplomasinin devamı açısından bu tür ziyaretlerin karşılıklı olarak yapılmasından başka doğal bir şey yoktur. Biri davet eder, diğeri gider, biri gider, diğeri gelir bu yaşam böyle devam eder. Papandreu'nun Erzurum ziyareti Yunanistan'da gündeme düştüğü günden sonra iyi bir şekilde gündemede oturdu. Farklı çevrelerden farklı sesler çıktı, kimi "ne işin var" dedi. Kimi "vatan haini" ilan etti. Kimi "Ege'yi satmak üzere gidiyor" dedi. Kimi, "Pontusluların kanları sizi boşsun" dedi ki bunu enine boyuna Birlik gazetesi olarak çevirisini yaptık ve yazmıştık. Neticede söylendi, yazıldı, ama Başbakan Papandreu Erzurum ziyaretine icabet etti. Ziyaret esnasında özellikle "insan sevgisi ve misafirperverliğiyle tanınan sevgili "Dadaşlar" Başbakanımız Papandreu'yu öyle bir karşıladılar ki, tıklım tıklım dolu bir futbol stadyumu Papandreu'yu ayakta alkışladı. Türk insanına yakışanı yaptı. Zaten asırlar boyu Erzurum'da yaşayan Yunanlılar ile Türkler komşu olarak kardeşçe yaşamadılar mı? İnkâr eden var mı? Yaşamadılar diyen var mı? Evet, var! Yunanistan'da yaşayan gerici zihniyet ve Türkiye'nin Yunanistan'la ve Yunan halkıyla yıldızının barışmasını istemeyenler, ki bunlar çıkarıcı ve nemalanan çevreler. İşte bu çevreler bu ülkeyi kısıvrak sarmış, dışa açılmasını, komşularıyla konuşmasına asla müsaade etmiyorlar. Bir kez daha iddia ediyorum, ETMEYECEKLER. Bu ancak ve ancak şimdiden başlamak üzere, iki ülkenin medyası ilk önce tansiyonu düşüren programlar yapmalıdır. İki ülkenin geçmişi gerçek verilerle, farklı dinlere, farklı ırklara sahip insanların gerçek yaşamlarıyla gelecek 50 hatta ve hatta yüz yılı şekillendirecek masum yavrulara gösterilmelidir, en iyi şekilde anlatılmalıdır. Ama, Kilise'ninde görevi sadece Kilise'nin içi ve dini konuları olmalıdır. İşte o zaman bu iki ülke gerçekten iyi komşu, dost, birbirinin çukurunu kazmayan iki iyi müttefik olacaktır. Yeter ki Yunanistan ve Yunan halkı bu projeye inansın ve ilk startını versin. İki ülkenin devlet televizyonlarına TRT ve ERT'e büyük iş düşüyor. Tabii ki özel kanallarda bu işin içerisinde olmazsa olmazların başında geliyor. Dolayısıyla, medyanın rolü ve etkilerini anlamış bulunuyoruz. Çünkü, Türk'ün "Barbar" olduğunu medya anlatıyor. "MADE İN BATI TRAKYA" Hazır medya konusu ele alınmışken bir iki cümle bizim medya, "Made in Batı Trakya" mediasından söz etmek istiyorum. Kısa, az ve öz. Herkesin anlayacağı şekilde. Son haftalara özellikle bizim medya'da ortalık toz duman. İşimiz tartışılrsa, başarımız eleştirilse canım kurban olsun. Ama malesef özel yaşamlarımız internet sayfalarında dolaşüyor. Neymiş efendim, "İlhan Tahsin öyleymiş, böyleymiş" yazıları pupa yelken gidiyor. Herkes birbirine atabildiği kadar çamur atıyor. Çamuru at izi kalsın kampanyası ve banyosu devam ediyor. Neticede bu çamur banyosu kime yarıyor? Atana mı? Satana mı? Bu çamur banyosu'nun milli davamıza faydası oluyor mu? İlhan Tahsin'in veya ix kişinin özel yaşantısı milli davamıza fayda mı sağlıyor? Çunu söyleyeyim ki bilinsin, bana bilakis zerre kadar zararı olmuyor. Çünkü benim özelim bana ait, kimse kusura bakmasın ama kimseyi germesin. Biz şuna bakmalıyız beyler; medya olarak birbirimizi bitirmek mi istiyoruz? Veya kaliteli bir hizmet için tatlı rekabet içinde olmayı mı seçmeliyiz. Aman haaa, rekabet derken sakın yanlış anlaşılmasın, medya açısından kalite açısından, saygınlık açısından bunu söylüyorum. Evet, Birlik gazetesi bundan böyle yine bir ilke imza atıyor ve seviyeli tartışma platformunu başlatmak için bir karar alıyor. Günde 1000'in üzerinde tıklama alan gazete

basın ilkelerine tam uyma ve onu koruma adına bir karar alıyor. Bunu neden mi yapıyor? Çünkü koyulan haberlerin altına yazılan yorumları sadece ve sadece ben görüyorum ve kontrol ediyorum, okuyorum ve görünmesinin kararını veriyorum. AMA UTANIYORUM!!!! İşte yazımın başında da belirttiğim gibi, bu güne kadar herkese demokrasi ve insan hakları hakkını verdim, denedim ve çok kişiyi tanıdım. Gelen yorumlar yüzlerce, ama malesef koyulamaz. Çünkü biri diğerinin ailesi hakkında yazmış, diğeri açıktan bana ve haberde ismi geçen kişiye küfürü basmış. IP'si bulunmaz ve değişken sanıyor ya, ver yansın ediyor. Ama teknolojinin nimetlerini de, gözardı ediyor. Onun için yorumlar kapanmayacak. Sadece ve sadece haber hakkında görüş ve asla ve asla kişilere atıfta bulunmayacak, hakaret etmeyecek ve dahası, eğer kişi gerçekten yapıcı olarak tartışmak eleştirmek istiyorsa kendi ismiyle açık adresiyle ancak yorum yazabilecek. Çünkü anladım ki, bu tartışma ortamını ben Azınlığımız "KONUŞSUN" için döksün ve faydalı olsun diye yapayım dedim ama zaman ilerledikçe şunu gördüm. Bu tür yorum yazma ve kaçak oynama imzasız yorumlar ve yazılar Azınlığımızı, davamıza zarar veriyor. Kişilere ağır hakaretler ediliyor. Ben Birlik gazetesi olarak artık buna müsadde etmeyeceğim. Yorum yazacak olan kişiler lütfen yorumlarını ve görüşlerini kişileri, kurum ve kuruluşları hedef almadan yazmalıdırlar ki görünmesine izin çıksın. ERDOĞAN SAMIMI, PAPANDREU KAYGILI Medya aramızdan sonra yazımızın başlığını bağlayalım. Başbakan Erdoğan başta olmak üzere, iktidara geldikten sonra Türkiye'nin Dış Politikasında vizyon sahibi olabilmesi için bazı çalışmalar başlattı. İnandığı ve doğru bulduğu konularda ileriye doğru samimi ve güvenli bir şekilde adımlar atmaya başladı. Gerçekten görünen o ki, geçmişte Türkiye'yi uluslararası arenada gerektiği şekilde görme fırsatını bulamadık. Ancak son yıllarda Türkiye dışta vizyon kazandı ve onu daha yükseklerle taşımaya başladı. Dışişlerine bir Bakan geldi. Sayın Ahmet Davutoğlu, ki kendisi Batı Trakya'dan da geçmişti bir zamanlar ziyaret etmişti. Türkiye dışta doğru bir "komşularla sıfır problem" diplomasi atağı başlattı. Kuzey'de, Doğu'da, Güneyde önceleri sancılı yılların varlığını biliyoruz. Bugün o sancılı yıllar bitti mi? Tabii ki hayır. Ama Türkiye çözümsüzlüğün çözüm olamayacağını anladı ve komşularıyla konuşmaya başladı. Konuştukça biraz ilerleme kaydedilmeye başladı. Geçmişte hiç konuşulmazdı ve sorunlar kalmaya yerinde saymaya devam ederken bugün en azından konuşuluyor ve küçük doyurucu olmasada adımlar atılabiliyor. Bu bir gelişmedir. Gelelim Türkiye'nin Batı sınırına yani bize, yani ülkemiz Yunanistan'a. Hiç konuşmadıkta ne oldu? İki ülke ne kazandı? Kaybettiklerini saymak istemiyorum çünkü rakamlarla anlatılmaz. Bugün AKP hükümeti döneminde konuşmaya başladı. AKP Hükümeti, ND, PASOK ayırımı yapmadan sorunlara aynı şekilde ve dengede kararlılıkla yaklaşmaya çalışıyor. Erdoğan, Davutoğlu samimi elini uzatıyor. Papandreu, kaygılı bir seyir izliyor. Neden mi? İçeriden baskılar, dışarısının içeriye baskıları ve karman çorman bir politika. Eğer netleşmezse ilerisini bulanık görüyorum. Herkese saygılar.